

Referat Lucian Blaga - Gorunul

in conceptia lui L. Blaga viata este "o mare trecere" prin lumina, dar si o inexorabila lunecare spre neant.

Din aceasta viziune s-a nascut una dintre temele fundamentale ale liricii lui Blaga, temea vietii amenintate de moarte, care - cristalizata inca din volumul de debut - confera versurilor un sentiment de neliniste adanca si-o tanguire de . Amenintarea se simte din toate: din contemplarea lunii sau a iubitei, din linistea noptii sau din curgerea izvoarelor. Spaima de neant cunoaste la Blaga cand o tonalitate tragica, cand una elegiaca, atitudinea poetului osciland intre zbucium si impacare.

In Gorunul din "Poeme luminii", cea mai cunoscuta elegie pe tema mortii din creatia lui Blaga, dominanta este seninatatea cu care poetul isi contempla presentimentul lentei alunecari in nefiinta.

Punctul de plecare pare a fi Miorita, cu care a si fost comparata adeseori, dar poezia lui Blaga se constituie intr-o viziune originala si intr-o figurare poetica foarte departate de modelul popular. Apropierea este posibila numai in masura in care in ambele poezii se evidentieaza nu anumit echilibru al fiintei umane ci fata mortii, o detasare senina. In poezia populara seninatatea ciobanarului este o stare constitutiva, pe cand Blaga devine una dobandita prin cugetare.

Ciobanul traieste sub amenintarea iminenta a mortii, pentru Blaga este doar o ipoteza existentiala, presimtita in umbra unui copac si in linistea desavarsita a unei naturi paradisiace, hranita din lecturi filozofice si din Rilke.

in Gorunul trairea presentimentului devine subiect de meditatie, spaimetele starii de a fi adancurile noastre inconstiente sunt controlate de o constiinta care vrea sa stie si care-si dobandeste seninatatea numai prin intelegere.

Compozitia. Structural, textul e realizat in trei timpi corespunzatori celor trei strofe:

unul - al existentei, al starii de a fi (organizat prin notarea unui raport de consonanta intre subiectul liric si natura)

al doilea - al intrebarii (care e un fel de dublare in spiritualitatea traiirii inconstiente)

al treilea - al concluziei (manifestare cea mai in a le insera intr-o ordine superioara)

Structura poetica. Semnificatii. Poezia noteaza o stare de spirit si un gand. Discursul poetic pare simplu si de o fluenta extraordinara. Organizarea lui intr-o succesiune de episoade lirice se realizeaza in jurul unor cuvinte : liniste si gorunule, imi pare si pesemne. Primele doua creeaza campurile semantice ale poeziei (deci seriile de -intelesuri pe care le comunica textul liric), celelalte

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

doua aseaza totul sub semnul ipoteticului, ca manifestari ale unei subiectivitatii exagerate.

Termenul liniste apare in patru pozitii:

- a) in limpezi departari aud din pieptul unui turn cum bate ca o inima un clopot
- b) imi pare ca stropi de liniste imi curge in vine, nu de sange
- c) de ce ma - nvinge cu aripi mai atata pace
- d) si linistea ce voi gusta-o intre scandurile lui o simt pesemne de acum.

Semnificatiile cuvantului se contureaza astfel treptat. La inceput nici macar nu e numit sau, mai exact, este numit prin opozitie. A doua oara participa la constructia stropi de liniste ca ipoteza aberanta a simturilor. A treia oara, prin sinonimul pace, capteaza din context un alt sens, relevat paradoxal - tocmai in a patra pozitie, cand termenul apare singur si unde prin liniste se intelege moarte celalalt cuv-ant-cheie se dezvolta pe verigile materiale ale unei analogii: gorun, trunchi, scanduri, sicriu, in care ultimul termen - o metonimie extrem de sugestiva - transmite tot ideea de moarte, ca si in cazul primului camp semantic.

Dupa cum se vede, cuvintele liniste si gorunule creeaza doua linii de dezvoltare a semnificatiilor structurii poetice una dinamica, asta statica. Pozitiile semantice ale termenului liniste sunt dispuse intr-o ordine care accentueaza devenirea sentimentului. Linistea din prima strofa e asociata cu o miscare lenta, , de invaluire, care duce in mod firesc la trairea unui presentiment al eternitatii, astfel ca o senzatie oarecare devine o stare de spirit mai profunde, de infiorare metafizica. Gorunul realizeaza fata de aceasta devenire o opozite. El ramane in mod constant punctul de referinta in jurul caruia se amplifica starea de spirit, realizat prin transfer metaforic in imaginea sicriului care creste in trunchiul gorunului. Acesta este si motivul pentru care poetul a plasat gorunul nu in mijlocul codrului, care inseamna plenitudine, viatii, ci la marginea lui, ca o sugestie a faptului ca pentru temeuri ascunse moartea l-a sagetat.

Cele doua serii de semnificatii se intalnesc in final intr-un act de alaturare a termenilor, care sugereaza ipoteza existentiala a unui timp inteles ca revarsare in moarte:

"si mut ascult cum creste-n trupul tau sicriul,
Sicriul meu, cu fiecare clipa care trece,
Gorunule din margine de codru."

Imaginea gorunului falnic, in al carui trunchi poetul vede crescandu-i sicriul si cea a stropilor de liniste pe care ii simte curgandu-i prin vine dau intuitiei expresie impresionanta. Transformarea cuvantului sicriu in laitmotiv, revenirea lui obsedanta contribuie la adancirea dramatismului imprimat sentimentului de intrebare fara raspuns: o, cine stie ?, intoarsa asupra constiintei, lasand ideea mortii sub semnul ipoteticului,

Versificatia - Versurile sunt fara rima si neegale. Foloseste doua procedee:

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

- sau (procedeu constand in continuarea ideii poetice in versul urmator, fara a marca aceasta prin vreo pauza)
  - enumerarea prin "si", care solicita receptarea individuala a fiecarui termen care-l apropie pe Blaga de expresionism.
  - metafore: limpezi departari
  - comparatie: cum bate ca o inima
  - interogatii retorice.
-